

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. május 1.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚR RAGASZKODÓ SZERETETE

Köszöntés igéje: Zsoltár 91,1-2.4

Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem ő benne bízom! [...] Tollai-val fedez be téged, és szárnyai alatt léssen oltalmad; pajzs és páncél az ő hűsége.

Énekek: 89,1; 167; 434

Alapige: Ruth 2,11-12

Boáz pedig felele, és monda néki: Bizony elmondtak nékem mindent, amit cselekedtél a te napaddal (anyósoddal), férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földét, és jöttél ahhoz a néphez, amelyet nem ismertél azelőtt. Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izraelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Édesatyánk, magasztalunk téged, hogy megadtad ezt a drága ajándékot, hogy együtt lehetünk a szüleinkkel, nagy- és dédszüleinkkel a lelki család közösségében itt a templomban. Köszönjük, hogy szabad ezt tennünk, mert a Covid-helyzet már nem gátolja. Köszönjük, hogy meghallgattad minden imádságunkat ez iránt.

És valóban szeretnénk megköszönni így imádságban is édesanyát, nagymamát, dédmamát, ükmamát. Azt is, hogyha a gyász miatt szomorúak is vagyunk talán most is, mert hazahívtad őket, de a drága emlékük akkor is terád mutat nekünk mindig.

Kérünk, szólj hozzánk ma is személyesen. Köszönjük, hogy ma is az Úr Jézusról akarsz szólni a bibliai történeten keresztül. Lehet, hogy ismerős lesz a történet, de akkor is hadd lehessen új üzenetté. És kérünk, hogy gyermekek és felnőttek egyaránt hadd tudjuk úgy megérteni, hogy utána cselekedjük is azt gyermeki bizalommal.

Köszönjük, Édesatyánk, hogy ezt kérhetjük is tőled az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

A köszöntés igéjében is hallhattátok azt a bibliai képet, amit itt Boáz szavaiban szintén olvastunk most a legutolsó mondatban, ami természetesen az Úr kijelentése, de ő a Szentírásban Boáz szavait ennyire fontosnak tartotta, hogy amiket Rúthnak mondott, azt mi is megismerhessük. És hallottátok ezt a képet: „akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél”. Nagyon egyszerű kép, szerintem ti is láttátok már fészket. Azt nem tudom, hogy láttátok-e már olyan fészket, amiben fiókák is vannak.

Képzeljétek, hogy nagyobb testvéreitekkel én is ott lehettem két hete Tahiban az összifi csendes hétvégéjén. És csendességem során figyeltem arra, miközben nyitva volt a szemem és imádkoztam így nyitott szemmel hálát adva az Úrnak a gyönyörű napsütésért, hogy egy fekete-erdei berepült a majdnem velem egy magasságban levő kis bokorba, és gyanús volt, hogy ott hangok voltak. És utána, amikor megnéztem, képzeljétek, észre sem vettem a fiókákat, mert nem bírtam annyira felemelkedni, valahogy úgy tudtam csak megnézni, de amikor szóltam a többieknek, a lányok benéztek és mondták, hogy hát itt vannak a fiókák. Én azt hittem, hogy biztos csak tojás van, azért nem látom. Képzeljétek, úgy emlékszem, három fióka volt benne.

Amennyire tudom, egy fekete-erdei nem tudná a három fiókát a tollaival betakarni, hogyha bármi nehézség adódna, de egy tyúkanyó, az biztos. Talán emlékeztek arra, hogy maga az Úr Jézus is használta ezt a képet, hogy mint a tyúkanyó a kiscsibéit, úgy oltalmazza Isten az ő népét. Ezt Jézus mondta. Ezzel a képpel nekem mindig az volt a problémám, hogy a tyúkanyó csak akkor tudja a kiscsibét megvédeni, hogyha a kiscsirkék alászaladnak. Ez fontos: tehát ez a kép arról beszél, hogy valaki, aki bízik az Úrban és tudja, hogy hozzá lehet menekülni.

Ezért tetszik nekem jobban a sas képe, mert a sasfióka, mikor nem tud még repülni, őneki nincsen tyúkanyó, hanem ő ott van a fészekben, olyan magasban, hogy biztos, hogy egyikünk se tudná látni, legfeljebb ezek a netkamerák, amiket fölraaknak, és akkor lehet, hogy a neten keresztül ti is meg tudjátok nézni. Ha már láttátok, tudjátok, milyen izgalmas. Én már láttam, innen tudom egy picit. És a sasfióka ott van. És ha nincs ott a szülőmadár, az apa- vagy az anyamadár, a nagy sasmadár? Gondoljátok el, esik az eső és jégeső, ilyen tojás méretű jégeső, vagy tűz a nap heve olyan magasban, és ott nincsen árnyék, nincs fa árnyéka. Ha a sasfiókát a természeti erők így támadják, akkor csak egy módon tud ettől megmenekülni. És ezért fontos a képben, hogy ő nem tud semmit csinálni, hanem a sasmadár egyszer csak, ha nincs ott, akkor gyorsan odarepül, mert az ösztöneibe az Úr beleteremtette, hogy védeni kell a kis fiókámat. És gondoljátok el most magát a helyzetet, hogy mondjuk jégeső van meg vihar, de a sasfióka már érzi, hogy egyszer csak ott van a toll védelme, én szerintem, ha én lennék a sasfióka, még oda is bújnék egy picit az anyuhoz vagy az apuhoz, hogy érezzem, hogy milyen meleg a tolla, mert már egy kicsit fáztam. De a sasmadár is – figyeljétek – ilyenkor, ha minél nagyobb a veszély, annál inkább érezteti a fiókával, hogy itt védelem alatt vagy: „Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt lésszen oltalmad; pajzs és páncél az ő húsége.” – hallottuk a köszöntésben.

Itt meg azt mondja Boáz Rúthnak, hogy: „akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél”. Figyelitek? Rúth, te jöttél – tehát itt a kép egy picit olyan, mint hogyha a kiscsírke szalad a tyúkanyó szárnyai alá. De szeretném nektek kiemelni, hogy az egész Rúth könyvéből ez a kép is mégiscsak arra is utal, amit a sasmadár képe mutat, és ezért kezdtem ezzel így, hogy Rúth is jött. De miért jött Rúth? Mert szerette az Urat, bízott az Úrban. De majd mindjárt látjuk, hogy az, hogy ő ragaszkodhat az Úrhoz,

hogy Rúth is elmondhatta volna a 63. Zsoltár 9. versét – „Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem.” –, ez azért lehetett, mert az Úr is ragaszkodott Rúth-hoz. Rúth azért tapasztalta meg az Úr védelmét, ő is sok mindent csinált, de azért tapasztalta meg, mert az Úr szeretettel vigyázott rá, védte, ragaszkodott az Úr is Rúth-hoz.

Két gondolatot veszünk ma a történetben: hogyan látjuk Rúthot, akár példaként is, aki szereti az Urat és ragaszkodik hozzá szeretettel, illetve az Úr hogyan ragaszkodik szeretettel Rúthhoz, meg általa sokakhoz másokhoz.

És mivel anyák napján van ez a történet, ez egyébként nem véletlen, tehát milyen ajándék, gondoljátok el. Amelyikőtök most úgy ül, hogy apa vagy anya ölébe, egy kicsit jobban át tudod érezni, hogy ha apa, anya ölébe ülök, az lehet, hogy kényelmesebb, mint a szék. Igaz? Mert egy kicsit puhább. Vagy ha egy kicsit félsz, mert olyan sok felnőtt van itt most, nincs melletted a barátod, mint a gyerekistentiszteleten, de hát itt van apa, vagy anya és ölében vagyok, vigyáz rám. Ez a szeretet, az Úr szeretete.

Mit is hallott Boáz Rúthról? Egyetlen versben, itt a 11.-ben most felolvastam, ti is hallhattátok. Nem tudom, hogy ilyen idős korban ti használhattok-e már Twittert vagy TikTokot – remélem, hogy nem. De apa vagy anya használni szokott esetleg, akkor lehet, hogy hallottátok már ezt a szót. Azt biztos tudom, hogy egy Twitteren is el lehetne mondani ezt a 'hallottam, hogy...' híradást. Abban viszont biztos vagyok, hogy a nagyobbak köztetek, akik voltak Neszmélyen már, el tudnátok ti is mondani azokat az eseményeket, amikről Boáz hallott.

Hadd kérdezzem ezért meg, de titeket is kérdezlek, akik esetleg nem nagyobbak tartjátok magatokat még, hogy ismeritek valamennyire ezeket a történeteket? Mert azért elég ismerősek. Vagy a szüleitek, nagyszüleitek ismerik-e Rúth történetét? Abban segítsünk, akik ismeritek, hogy szomorú történetek vannak előtte vagy vidámak? Tegye föl a kezét az a gyerekek közül, aki azt mondja, hogy vidám történetek vannak. (Én felteszem a kezemet, és megjegyzem nekik, hogy én is gyerek vagyok.) Ti nem teszitek föl? Akkor most tegye föl az a gyermek a kezét, aki azt mondja, hogy inkább szomorú történetek vannak. Geri is föltette, ő is gyerek. Inkább szomorú, igaz? Köszönöm, letehetitek.

Most én elmondom, hogy én miért tettem föl a kezemet. Figyeljete, kinek lesz igaz: Tibor bácsinak vagy nektek. Képzeljétek, Rúth története a bírák korában játszódik. És gondoljátok el, hogy a bírák korában az volt a jellemző, hogy mindenki azt tehetett otthon gyerekként is, amit akart. Tehát ha anya rád szólt, hogy: – Fiam, tedd már le azt a valamit, mert szeretném, hogy segítsél, vagy kapcsold már ki a mesét legalább öt percre, mert most a konyhában kéne segítened – akkor te mondd anyának, hogy: – Nem. – Jaj, ne haragudj, kisfiam, kislányom, hogy megzavartalak, nézd nyugodtan tovább. Hát ez vidám történet, nem? Legfeljebb akkor szomorú, hogyha ezek szerint apa meg anya is azt teheti, amit ők akarnak. – Apa, gyere már, egy kicsit játszósszál velem! – Hagyjál már, mert most még dolgoznom kell, nem bírtam befejezni a főnököm miatt a munkahelyemen a feladatomat, most örülök, hogy itthon befejezem, majd játszunk egy óra múlva –. De hát akkor te már aludni szoktál.

Mindenki azt tette, amit akart. Ez vidám, ugye, ha a bűneset szempontjából nézzük. Így van a Bibliában szó szerint a Bírák könyve 21. részében a legvégén, hogy: „mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt.” De az 'ő' az kis betűvel. Akik már tudtok írni, ismeritek, hogy a nagy betűs 'ő' Istenre utalna. Ha nagy betűs lenne, akkor meg minden pozitív lenne: mindenki azt cselekedte, ami kedves volt,

AZ ÚR RAGASZKODÓ SZERETETE

---

ami jónak látszott a nagybetűs Ő, azaz az Úr szemei előtt. Magyarban csak egy kisbetű vagy egy nagybetű, de egészen más a folytatás.

Tehát örülök, hogy akkor tettétek föl a kezeteiket, hogy szomorú, mert sajnos a bírák korában egy olyan történet jön a Rúth történetében, ahol bizony nem örömteli történetek vannak. De tudjátok, hogy ki a legszomorúbb? Az Úr maga. Emlékeztek, ezért kellett az Úrnak éhséget bocsátani, ítélnie kellett a népet. A bírák korában ez jellemző: ítél az Úr, de nem azért, hogy elveszítse a népet, hanem hogy segítsen, hogy helyreállítsa.

Csak képzeljétek el, az történt, hogy sajnos a családfő, Elimélek arra gondolt, hogy: – Hát, ha nehézség van, nincs mit enni, hát menjünk át Moáb földjére, mert ott van ennivaló. Nem bűnbánatot tartott és helyreállt az Úrral való kapcsolatában, mint családfő, hanem a körülményeket változtassuk meg, és akkor minden rendben van. Viszont, hadd mondjam nektek, hogy Rúth így került be ebbe a családba. A szomorúság folytatódik, nem akarok minden részletet elmondani, csak ennyit hadd említsek, nagyon szomorú, hogy Rúth anyósa, Naómi, az ő másik menyee, Orpha, meg Rúth maga is, özvegy lett. Képzeljétek el, tíz év alatt özvegyek lettek. Egyedül maradtak Moáb földjén.

Viszont Rúth mégis egy ilyen családban és egy ilyen élethelyzetben, nagyon nehéz körülmények között, lelki bajok között is, mégiscsak megismerte az Urat. És ezért szeretném így mondani nektek is, hogy Rúth ragaszkodott az Úrhoz – „ragaszkodik hozzád az én lelkem” –, de ezt azért, mert ő nem azt nézte, hogy mik a körülmények, esetleg milyen rossz példát mutat Elimélek, a családfő, amíg élhetett ott, mint apósa, hanem arra figyelt, hogy mit tanult a Bibliából. Ahogy ti is a gyermek-istentiszteleten: kicsoda az Úr, mennyire szeret; még ha ítél is, akkor is kegyelmes, megbocsátó; álljunk helyre, ha kell, mert minden megváltozhat; és lehet, hogy nehéz a körülmény, de akkor is az Úr az Úr.

Képzeljétek, amikor Naómi eldönti, hogy inkább akkor hazamegy, vissza Izrael földjére, mert hallotta, hogy van megint gabona, van mit enni, minden rossz nekem, de legalább otthon leszek. De hát Rúthnak és Orphának, ők moábiták voltak, nekik nem könnyebb a helyzet, ha átmennek vele Izrael földjére, de mind a ketten mégis azt mondják, mi szeretnénk veled menni, mert szeretünk téged. Nagyon szerették Naómit. Orpha mégis maradt Moáb földjén, visszatért a pogány isteneihez, Rúth viszont azt mondta, hogy nem, én ragaszkodom hozzád, én szeretnék veled maradni, mert szeretlek téged is meg szeretem az Urat. Rúth ragaszkodott Naómihoz, mert ragaszkodott az Úrhoz – így szeretném így egyszerűen mondani.

De hadd mondjam nektek, hogy számára ez nem könnyebb helyzetet jelentett. Ő átkerül egy idegen országba. Most gondoljátok el, hogy akik Kárpátaljáról meg Ukrajnából gyerekek, veletek egy korú gyerekek, anyával – mert apa nem jöhetett át – át kell jönniük, mondjuk Magyarországra vagy Németországba, az ott nekik idegen föld. De hát így vannak valahogy védelem alatt a háborúban, tehát védelem alatt vannak, de így egy picit átgondolhatjátok, hogy mi itthon vagyunk, mert hazamentek majd innen, igaz, mert nekünk ez a hazánk, ez az otthonunk. De ha idegen földön vagyok, azért ott nem olyan egyszerű ragaszkodni az Úrhoz. De Rúth ragaszkodott.

És képzeljétek el, hogy a helyzetét még az is súlyosbította – ezt azért szeretném nagyon kiemelni –, hogy Naómi meg keserűszívű volt. Ment vissza és azt mondta az őt felismerő barátnőinek, mikor látták, hogy: – Jé, Naómi hazajött! Naómi azt jelenti, hogy kellemes, kedves. És azt mondja nekik: – Ne mondjátok engem Naóminak, mert

én nem vagyok kellemes, nem vagyok kedves, én szomorú vagyok, keserű a kedvem, mert az Úr engem hogyan érintett. Mondjátok engem inkább Márának mától fogva. Egy keserűszívű anyós.

Nekem két sógornóm van, és olyan kedves volt, hogy édesanyámat, amíg köztünk élhetett, mert ő is már hazament az Úrhoz, ők így hívták, hogy anyuka. Nekem olyan szépen hangzik mindig, ma is így gondolok rá, hogy a sógornóim ezt mondják: anyuka.

Ezért én is szeretném majd most így mondani a történetben, hogy anyuka. Csak-hogy anyuka keserűszívű. Láttad már anyát szomorúnak? Nagymamát egy kicsit panaszkodónak? Olyankor én, ha én lennék, tudjátok mit csinálnék? – Jaj, anya, most gyorsan valamit el kell küldenem a barátomnak e-mailen – elkezdek ott a kütyüvel dolgozni. Engem úgy zavarna. Majd valami lesz vele. De gyerekként, ha nem így gondolkozol, mint Tibor bácsi, engem az Úr ebben megítélt, mert én önző voltam. Nehogy már én segítsek! De ha gyerekként átéled, hogy szomorú anya vagy apa, és te vagy ott, hogy megvigasztald vagy megvidámítsd. Lehet, hogy csak a kezét érinted meg. Lehet, hogy csak ennyit csinálsz a betegágyán, a kezét a nagyinak vagy a dédinek megérinted, és még a fájdalom nem múlt el, de a mosoly ott van az arcán.

Rúthról megtudjuk a történetben, hogy nagyon nem volt mindegy, hogy szereti-e anyukát, Naómit, az anyósát vagy sem, mert csak akkor lett nekik betevő falat minden nap, ha Rúth elmegy kalászt szedegetni. És az egész történet, amit most viszont felolvastam már, hogy beszélget Boázzal, az azért lehet, mert Rúth vállalta, hogy minden nap elmegy kalászt szedegetni. Tehát nem elment a Tescóba vagy az Aldiba – nem tudom, ti hova jártok, ha szoktatok – megvenni a kenyeret jó melegen, hanem kalászt szedegetni. Csomó munka egész nap és akkor van mit enni este. Nap közben nem biztos, hogy tudtak. De Rúth ezt vállalta.

Ragaszkodott Rúth az Úrhoz, bízott benne, mert megismerte őt. Te is így ismered az Urat, ugye? Meg anya, apa, meg nagyiék is, meg dédiék is. Lehet, hogy baj van, nehézség van, de tudom, hogy hozzá imádkozhatom, mert ő is ragaszkodik hozzánk. A sasfióka, mikor bajban van – ezt a képet szeretném elétek hozni újra –, ő magát nem tudja megvédeni, de az Úr igen, mert a sasmadár mutatja azt, hogy milyen az Úr.

Milyen az Úr? Már eddig is jeleztem nektek, hogy amit Rúth csinál, abban is az Úr szeretete látszik végig. Eddig is, de a történetből, amit most fel is olvastam, hallottátok, ezt mondja Boáz Rúthnak a 12. versben: „Fizessen meg az Úr a te cselekedetért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izráelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.” Halljátok? Jutalom, ajándék, fizetség. Tehát valami, ami valami ajándék az Úrtól Rúthnak. Ezt kívánja Boáz neki. Meg egyáltalán, hogy itt ő Boázzal beszélget. De hol beszélget? Hát a szántóföldön.

De a bírák korában, most képzeljétek el, a bírák korában megyek kalászt szedegetni. Ehhez az kell, hogy a föld ura, a gazda engedje meg, meg a szolgálai, akik ott dolgoznak, engedjék meg. De a bírák korában, amikor mindenki azt tette, ami kedves volt a saját maga szeméi előtt, ti olyan gazdákra gondoltátok, akik alig várják, hogy jöjjenek a szegények és vigyék el a kalászokat? Olyanok lettek volna, mint én voltam, hogy önzők. – Menj a másik gazdához, menj oda, nehogy már az enyémből vegyél el!

Te hogy szoktad érezni, amikor a tesód megáll melletted, mert kaptál egy nagy tábla csokit, mondjuk Tibi csokit? Az finom, úgy tudom. Te hogy szoktál érezni? Alig várod, hogy feltörhesd és megoszthasd a tesókkal vagy örülsz annak, hogy nálunk az a szokás, hogy ilyenkor csak én ehetem meg, tesók meg majd kapnak valamikor.

AZ ÚR RAGASZKODÓ SZERETETE

Mi van a szívedben. Az én szívemben önzőség volt – hadd mondjam nektek. Nekem az Úr adott olyan szívet, hogy nekem aztán öröm lett megosztani.

És képzeljétek, milyen az Úr munkája, az Úr ragaszkodó szeretete Rúth iránt is. Nem olvasom föl most az egész történetet, csak elmondom, hogy gondoljátok el, hogy az Úr, amikor leírta ezt a történetet, képzeljétek el, hogy az 1. rész utolsó versében meg a 2. rész 2. versétől Rúthról olvasunk meg Naómiról. De képzeljétek el, hogy az 1. versben, a 2. rész 1. versében valamiért az Úr leírta ide a Bibliába, hogy itt van Boáz. Ezt azért felolvasom: „Volt pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, előkelő derék ember Elimélek nemzetségéből; neve Boáz.” Pont. Aztán Rúthról olvassuk, hogy ő mit csinált.

Aki nem ismeri a Bibliát – vannak ilyen társaitok –, nem is értené, hogy most miért kellett ezt ideírni. De az Úr már ezzel is jelezni akarja, hogy figyeljétek, én ott vagyok a háttérben, és jó, ha tudjátok, hogy itt van egy Boáz. Majd nemsokára megtudjuk a történetet, ha olvassuk, nekem ezért izgalmas a Biblia, de tudom, hogy nektek is, hogy nem mindig egyből értünk mindent. Igaz? Remélem, ti se értetek mindent a Bibliából. De amikor olvassuk, egyszer csak világos lesz. Már az az egyszerű tény – figyeljétek –, hogy Boázt megemlíti az Úr itt az 1. versben a 2. részben, mutatja, hogy én ott vagyok a háttérben. A sasmadár a fiókáját védi, tollaival fedezi.

Aztán itt van a 2. rész 3. versében egy ilyen kifejezés, hogy: „történetesen” – azaz nem véletlenül, nem mázlista volt, hanem valamit az Úr cselekedett. Nemcsak úgy véletlenül történt, hanem ezt tudatosan tette az Úr. Történetesen Rúth Boáz szántóföldjére talált. Kiment, az Úrra bízta magát Rúth – most visszatérek egy pillanatra, hogy Rúth ragaszkodik az Úrhoz – imádkozik, hogy Uram, add, hogy találjak olyan szántóföldet, ahol irgalmasak lesznek a szolgák meg a gazda is, ha kint van, hogy legyen mit ennünk ma eset anyósommal, anyukával. Ez lehetett Rúth szívében, mert ő bízik az Úrban és elmondja. Esélye nem sok volt, mert a bírák korában nem fognak segíteni a gazdák. De egy olyan szántóföldre talált, ahol Boáz volt a gazda.

Sajnos nem mondhatom el a folytatást, mert majd a következő gyermek-istentiszteleten a 3-4. részről hallotok. Még beszélek egy pár mondatot, de a folytatásban jelzem, hogy a végén még házasságkötés is lesz.

Inkább így hadd kérdezzem meg, hogy ti azt tudjátok, hogy apa meg anya hogy találkoztak annak idején? Akkor még valószínű nem gondoltak rátok, mert akkor még csak egymásra néztek. De elmondták már apa vagy anya, hogy ők hogy találkoztak történetesen? Akinek nem mondták még el, és ha tudjátok, hogy én voltam, aki itt álltam az úrasztalnál az esküvőn, én majd el tudom mondani, mert fölírtam néhány dolgot mindig a menyegzői beszélgetésekkor, hogy hogy találkoztak. Annyi „történetes” történet van, hogy anya meg apa hogy találkozott. Nem úgy véletlenül, hanem az Úr munkálkodott.

Itt még most csak azt látjuk és nekem ezt kell mondani így a végén, hogy hogyan ragaszkodik az Úr Rúthhoz is meg Rúthon keresztül másokhoz, amikor még nem is a legnagyobb ajándék jön számára, hanem még csak annyi, hogy lesz mit enni minden este. Rátalált Boáz földjére és szedhetett, volt mit enni.

És itt hadd mondjam el, hogy a „történetesen”, képzeljétek, az nem a történet végén van, hanem elől. Tehát előre elmondja az Úr, hogy nem tudod, hogy mi fog történni, de bízatsz bennem, hogy nem akármilyen fog történni.

Nem tudom, hogy a nagyobbik testvéreitek vagy a rokonok között, a családtagok között van-e, aki most fog érettségizni. Én tegnapelőtt voltam ballagáson, tegnap még

együtt voltam a családdal vidéken. De akik hétfőtől érettségit írnak, száz százalék, hogy izgulnak, meg a tanárok is izgulnak biztos miattuk, hogy sikerüljön. De gondoltok el, hogy a „történetesen” előre azt mutatja, hogy izgulok, de ugyanakkor tudom, hogy úgyis sikerülni fog. A felvételimet is az Úr fogja alakítani, bármi is lesz az eredmény, az Úr fogja alakítani. Az Úrban bízó – mint Rúth – bízhat az Úrban. Történetesen zajlanak az események. Apró hétköznapi tettek, de az Úr irányít mindent.

Nekem, mivel itt arról van szó, hogy enni, eszembe jutott, sose felejttem el. Este voltam a szolgálati lakásban és nem volt már kenyérem, nagyon késő volt. És láttam, hogy kenyér nem lesz, száz százalék, de úgy csendben imádkoztam magamban, hogy: – Uram, azért látod, hogy éhes vagyok és azért jó lenne enni valamit. Segíts, hogy valami legyen. És ahogy ott kutakodtam, képzeljétek, háztartási keksz találtam. És hát a háztartási keksz is kenyérnek ízelhető, hogyha nagyon éhesek vagyunk, meg én szeretem is, de tényleg jól laktam vele, mert az Úr gondoskodott rólam. Én előre hálát adva kértem az Urat – ez fontos –, hogy köszönöm, Uram, hogy valami biztos lesz, mert te ilyen vagy. Én ezt megtapasztaltam mindig. És tényleg jól laktam kenyérral, de más volt, mint kenyér.

Csak annyit jegyzek meg, hogy Rúth huszonkét liternyi árpát szedett első nap. Figyeljétek, ez rengeteg. Ezt valószínű egy hét alatt nem szedte volna össze. Aki nem ismeri a történetet közületek, most nem mondom el, majd otthon nézzétek meg a 2. részben, hogy hogyan gondoskodott az Úr huszonkét liternyi árpaszemről Rúthnak aznap.

Azt szeretném viszont elmondani –, hiszen most végig Rúthról beszéltem, de úgy, hogy lássuk az Urat –, hogy mi lesz a történet nagy csattanója. Az egész könyv alapján, meg már ebben a mozzanatban is, hogy Rúthnak van mit enni Naómmal együtt, meg ez az egész történetesen zajlik, tehát az Úr irányít, de ez oda cseng ki és oda mutat, hogy meglássuk, hogy ami Rúthtal történik, ahogy és amikor, ebből hogy lesz aztán az a csoda, hogy meg fog az Úr Jézus születni Betlehemben. Képzeljétek, ez az egész történet Betlehemben zajlik. Boáz és Rúth Betlehem városa egyik szántóföldjén beszélgetnek. És az Úr Jézus hol született meg? Nem Jeruzsálemben, hanem Betlehemben.

Nézzétek meg, hogy kezdődik az egész könyv: „és lőn azon napokban”, és történt. Az ilyen kezdések az ilyen történeti könyvekben mindig azt mutatják, hogy itt az Úr cselekszik, üdvtörténet zajlik. És hogy fejeződik be a Rúth könyve? Figyeljétek, csak egy nevet hallotok, figyeljétek, valószínű fogjátok ismerni: Dávidot. A Rúth könyve bemutatja, hogy és történik valami, mert az Úr irányít mindent, ebben Rúthot védi, mint a sas a fiókáját, meg Rúthon keresztül Naómit, meg sok minden más valakit, és a végén meg fog születni a kicsi Dávid. Rúth Dávidnak a dédmamája. Dávid dédi-je Rúth volt, Boáz meg a dédpapája.

Aztán pedig nem sokára pár száz év múlva megszületett az Úr Jézus. Az Úr Jézus – emlékeztek –, ő is hányszor tapasztalta, hogyan védte őt a mennyei Atya. Gyerekkorában is, meg később is. Egyedül a kereszten volt az, hogy ott nem volt védelem. Az Úr Jézus számára a kereszten nem volt védelem, ott neki el kellett mindent végezni. Mivel ismeritek a történetet – remélem –, hogy az Úr Jézussal, ami történt, az az Úr szabadító munkája. Mindent vállalt az Úr Jézus a kereszten, aztán föltámadt, él.

És általa, meg vele te, meg én, anya, apa, az egész családnak, meg a lelki család, a gyülekezet tapasztalhatjuk, hogy milyen az, amikor az Úr szeretete, irgalma, bűn-

AZ ÚR RAGASZKODÓ SZERETETE

---

bocsánata, szabadítása az életünkben a hétköznapiakban megmutatkozik. És az is lehet, hogy te általad egy olyan osztálytársad, egy olyan barátod, egy olyan játszótárs a játszótéren, aki soha nem volt még templomban, nem is tudja, hogy van Isten vagy mi az, hogy Biblia, és lehet, hogy te mondasz neki valamit, és rajtad keresztül ő is megismerheti ezt az Urat. Mert még nem ismeri, szülei sem ismerik az Urat, de téged használ föl az Úr Jézus abban, hogy megismerhessék őt.

Rúth ragaszkodott az Úrhoz, de azért, mert az Úr is ragaszkodott Rúth-hoz. Az egész történet azt mutatja, hogy az Úr bennünket, ahogy Rúthot is, mint a sas a fiókáit őrzi, vigyáz ránk. Te mersz-e ebben az Úrban bízni? És amikor baj van, akkor is bízol-e benne? Vagy ha anya vagy apa van bajban, akkor hittel imádkozol-e te is, hogy: Uram, vigyázz rájuk, segítsd őket, adj apának most jó ötletet, hogy amit dönt, az a legjobb döntés legyen mindenki számára.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk azért téged, hogy te nem csak a bírák korában mutattad meg, milyen kegyelmes, megtartó Úr vagy, hanem a mi számunka is. Köszönjük, hogy mi már az Úr Jézust úgy ismerhetjük, mint aki meghalt a kereszten, feltámadott és él. Köszönjük, hogy ami Rúthtal történt, azon keresztül az Úr Jézust is adtad nekünk.

És szeretnénk kérni, hogy segíts nekünk is így képviselni az Úr Jézust ott, ahol lehet, ahol tudjuk, hogy mások is megismerhessék őt. Amikor pedig esetleg mi vagyunk nehézségek, bajok között is akár, akkor ugyanúgy merjünk benned bízni, reménységgel várjuk a te megoldásaidat.

Köszönjük neked, hogy Rúth vidámságot, békességet és szeretetet hozott abba a családba. És köszönjük, hogy mi is ugyanígy lehetünk. Kérünk téged arra, hadd lehessünk mi is így áldássá.

Szeretnénk neked megköszönni, hogy rólunk is gondoskodsz. És hadd kérjük, hogy gondoskodó szereteteddel vedd körül azokat a gyerekeket, családokat, akik Kárpátalján élnek, ott Ukrajnában a háború sújtotta területeken. Könyörülj rajtuk is, tartsd meg őket. És arra is kérünk téged, hogy adj békességet hamar.

Köszönjük, hogy te gondoskodsz a mi vezetőinkről is. Az új parlament, az új kormány megalakulását is te alakítsd, és az új államfő asszonynak is segíts majd a munkáját. Köszönjük neked, hogy most is kérhetjük, hogy ők is olyan törvényeket hozzanak, úgy vezessenek ebben a magas pozícióban, hogy áldássá lehessenek népünknek.

Köszönjük neked, hogy meghallgatod így imádságunkat.

Ámen.

Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem.

Zsoltárok 63,9